

našega šolstva, in mu tudi odkrivajmo svoje rane, da se tolažimo in pokrepčujemo eden drugega!

F. P.

S posavskih bregov. Človek je že tak, da ložeje terpi, če komu potoži svoje nadloge. Tudi jaz imam nekaj na srcu, kar mi ga vedno teži, in Bog vé, kedaj boe boljše. — Pri nas imamo stare stare cerkvene orgle, ki so že popolnoma doslužile in se ne morejo kaj popraviti. Od mladih nog me že veseli lepo cerkveno orgljanje in petje, in ne hvalim se, če rečem, da se že leta in leta učim, da bi bolje razumel to neizmerjeno umetnost. Kupil sem si za terdo prislužene reparje prav lep klavir, ki je sedaj moja edina talažba v mojih samotnih britkih urah. Ko pride nedelja ali praznik, se mi serce taja, ko doma igram prelepe cerkvene pesmi in jim vpletam primerne sprednje in končne igre, toda kako me zaboli serce, ko se potem usedem za staro omaro cerkvenih orgel, še bolj pa, ko zapiše pri meni nadušljivi in jetični meh in zabrilizgajo in zagercé na pol mustaste in hripove pisčali in ropatá oguljeno podnožje! Namesti da bi se človek, napajal v rajskih harmonijah, se pa mora jeziti (in malo manjka, da ne kolne) pri naj svetejšem opravilu. — Večkrat sem že nagovarjal srenjske možé, da naj se združijo in napravijo nove orgle, toda ker boljših ne poznajo, pravijo, da so stare še dobre, in da ni treba, da bi se z novimi orglami bahali, ki se ne slišijo iz cerkve, ampak napraviti hočejo velik nov zvon, ki bode bučal sosedom na ušesa. Jaz pa menim, da so dobre orgle bolj potrebne za povelicanje božje službe, kakor pa prevelik zvon, ki učitelju namest veselja pa le daje žalje, ki se mu prav malo vjemajo s šolskim peresom. Bog daj bolje!

V . . .

Konec šolskega leta.

Čast in hvala na višavi
Bodi tebi, večni Bog!
Da spet srečni in pa zdravi
Leta smo končali krog!

Srečna hvala, učenci,
Bodi vselej tudi vam,
Ker skerbljivi ste vodniki
Čas težavni bili nam!

Z vašo pomočjo bistrili
Smo si glavo in sercé,
Vir smo učenosti pili,
Brali vednosti zlaté.

Zdaj pa kot slovenski sini
Poslovimo se od vas,
Bogu, carju, domovini
Zvesto vdani vsaki čas!

Mirko Zorin.

Listnica. Mnogim: G. Miklošičeve maše še nismo dobili. — Nekterim g.g. zlagavcem napevov: Prosimo, poterpite! „Tov.“ ne more vsako pot natiskovati napevov; mu še vedno manjka pomoči. — Drugim g.g. dopisnikom: Hvala za lepe spise! Časomo pridejo vsi na versto. G. J. J. v P.: Prosimo še 30 kr. za prvo pol. „Tov.“

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:
Jož. Rudolf Milic.